



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

**Concordia. Pia Et Vnanimi Consensv repetita Confessio  
fidei & doctrinæ Electorum, Principvm Et Ordinvm Imperii,  
atq[ue] eorundem Theologorum, qui Augustanam  
Confessionem amplectuntur**

**Lipsiæ, 1606**

VI. De Tertio Vsv Legis.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-35443**

Dei ob oculos ponunt, & hominem perterrefaciunt, tam diu non sunt propriè concio Euangelij, sed Legis & Moyſis doctrina: & sunt alienum opus Chriſti, per quod accedit ad proprium ſuum officium, quod eſt, prædicare de gratia Dei, conſolari, & viuificare. Hæc propria ſunt prædicationis Euangelicæ.

### NEGATIVA.

#### *Contraria & falſa doctrina, qua reiicitur.*

**R**eiicimus igitur, vt falſum & pernicioſum dogma, cum aſſeritur: quòd Euangelion propriè ſit concio pœnitentiæ, arguens, accusans, & damnans peccata: quodque non ſit tantummodo concio de gratia Dei. Hac enim ratione Euangelion rursus in legem transformatur: meritum Chriſti, & ſacræ literæ obſcurantur: pijs mentibus vera & ſolida conſolatio eripitur: & Pontificijs erroribus & ſuperſtitioſis foris aperiuntur.

### VI.

## DE TERTIO VSV LEGIS.

### *Status controuerſiæ.*



**V**M conſtet, legem Dei propter tres cauſas hominibus datam eſſe. Primò, vt externa quædam diſciplina conſeruetur, & feri atque intractabiles homines quaſi repagulis quibuſdam coercerentur. Secundò, vt per legem homines ad agnitionem ſuorum peccatorum adducantur. Tertio, vt homines iam renati, quibus tamen omnibus multum adhuc

carnis adhereret, eam ipsam ob causam certam aliquam regulam habeant, ad quam totam suam vitam formare possint & debeant, &c. Orta est inter paucos quosdam Theologos controuersia, super tertio vsu Legis: videlicet, an Lex etiam renatis inculcanda, & eius observatio apud eos vrgenda sit, an non. Alij vrgendam legem censuerunt: alij negarunt.

## AFFIRMATIVA:

*Sincera & pia doctrina de hac  
controuersia.*

**C**redimus, docemus, & confitemur, etsi verè in Christum credentes, & sincerè ad Deum conuersi, à maledictione & coactione legis per Christum liberati sunt: quòd ij tamen propterea non sint absque lege: quippe quos filius Dei eam ob causam redemit, vt legem Dei diu noctuque meditentur, atque in eius obseruatione sese assidue exerceant. Etenim ne primi quidè nostri parentes, etiam ante lapsum, prorsus sine lege vixerant: quæ certè cordibus ipsorum in scripta erat: quia Dominus eos ad imaginem suam creauerat.

Credimus, docemus, & confitemur, concionem legis non modò apud eos, qui fidem in Christum non habent, & penitentiam nondum agunt, sed etiam apud eos, qui verè in Christum credunt, verè ad Deum conuersi & renati, & per fidem iustificati sunt, sedulo vrgendam esse.

Etsi enim renati, & spiritu mentis suæ renouati sunt: tamen regeneratio illa & renouatio, in hac vita non est omnibus numeris absoluta, sed duntaxat inchoata. Et credentes illi, spiritu mentis suæ perpetuò luctantur cū carne, hoc est, cū corrupta natura, quæ in

I.

Psal. 1.119.

Gen. 2.3.

II.

III.

Galat. 5.  
Roman. 7.

*Rom. 12.*

*I. Cor. 9.*

*Galat. 6.*

*Psal. 119.*

*Heb. 13.*

IIII.

V.

*Roman. 7.*

VI.

nobis ad mortem usque hæret. Et propter veterem Adamum, qui adhuc in hominis intellectu, voluntate, & in omnibus viribus eius infixus residet, opus est, ut homini Lex Dei semper præluceat: ne quid privatæ devotionis affectu in negotio Religionis confingat, & cultus diuinos verbo Dei non institutos eligat. Item, ne vetus Adam pro suo ingenio agat, sed potius contra suam voluntatem, non modò admonitionibus & minis Legis, verùm etiam pœnis & plagis coërceatur, ut spiritui obsequatur, seque ipsi captiuum tradat.

Iam quod ad discrimen operum, legis & fructuum spiritus attinet; credimus, docemus, & confitemur, quòd opera illa, quæ secundum præscriptum legis fiunt, eatenus opera legis sint & appellentur, quatenus ea solummodò vrgendo, & minis pœnarum atque iræ diuinæ, ab homine extorquentur.

Fructus verò spiritus sunt opera illa, quæ Spiritus Dei in credentibus habitans, per homines renatos operatur: & quæ à credentibus fiunt, quatenus renati sunt; ita quidem sponte ac liberè, quasi nullum præceptum vnquam accepissent, nullas minas audiissent, nullamque remunerationem expectarent. Et hoc modo filij Dei in lege viuunt, & secundum normam legis diuinæ vitam suam instituunt: hanc viuendi rationem D. Paulus vocare solet in suis epistolis, legem Christi, & legem mentis.

Ad hunc modum vna eademque lex est manetque, immota videlicet Dei voluntas, siue pœnitentibus siue impœnitentibus, renatis aut non renatis proponatur. Discrimen autem, quòd ad obedientiam, duntaxat in hominibus est: quorum alij non renati legi obedientiam qualemcunque à lege requisitam præstant: sed coacti & inuiti id faciunt: (sicut etiã renati faciunt, quatenus adhuc carnales sunt) Credentes verò in Christum, quatenus renati sunt, absque coactione, libero & spon-

tanco

taneo spiritu, talem obedientiam præstant, qualem alias nullæ, quantumvis seuerissimæ legis comminationes extorquere possent.

## NEGATIVA.

*Falsæ doctrine reiectio.*

**R**epudiamus itaque vt perniciosum & falsum dogma, quod Christianæ disciplinæ & veræ pietati aduersatur: cum docetur, quod Lex Dei (eo modo, quo supra dictum est) non sit pijs & verè credentibus, sed tantum impijs infidelibus & non agentibus penitentiam, proponenda, atque apud hos solos sit urgenda.

## VII.

## DE COENA DOMINI.

**E**t si Cingliani doctores non in eorum Theologorum numero, qui Augustanam Confessionem agnoscunt & profitentur, habendi sunt: quippe qui tum, cum illa Confessio exhiberetur, ab eis secessionem tegerunt: Tamen cum nunc sese in eorum cœtum callidè ingerant, erroremq; suum sub prætextu piæ illius confessionis quàm latissimè spargere conentur, etiam de hac controuersia Ecclesiam Dei erudendam iudicauimus.

*Status controuersie, quæ est inter nos & Sacramentarios, in hoc articulo.*

**Q**uæritur, an in sacra Cœna verum corpus & verus sanguis Domini nostri IESU CHRISTI verè & substantialiter sint præsentia, atque cum